

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg A. Sp. 3451) og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Man gik derpaa til:

Anden (sidste) Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en under 1. September 1925 i København afsluttet Venskabs-, Handels- og Skibsfortraktat mellem Danmark og Siam med dertil hørende Slutprotokol og Protokol angaaende den Jurisdiktion, som finder Anvendelse paa danske Statsborgere i Kongeriget Siam.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 461).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Forslaget til Rigsdagsbeslutning sattes til Forhandling.

Udenrigsministeren (Moltke): Jeg takker det høje Ting for den hurtige og velvillige Behandling af denne Sag.

Forslaget til Rigsdagsbeslutning (se Tillæg C.) vedtoges enstemmigt med 50 Stemmer.

Formanden: Meddelelse om denne Vedtagelse vil nu blive tilstillet Folketinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 30. Juni 1922 om Lukketid for Butikker og Lagre m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3327).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Johannes Jensen: Det vil være alle bekendt, at man i Krigstiden kom ind paa en ekstraordinær, midlertidig Lovgivning om Lukning af Butikker og Lagre. Denne

ekstraordinære og midlertidige Lovgivning var motiveret med Nødvendigheden af at spare paa Lys og Varme. Men da en saadan Nødvendighed ikke længere var til Stede, blev der Tale om Tilvebringelse af en varig Lovgivning paa det Omraade, jeg her omtaler, og de Erfaringer, man havde gjort i sin Tid, Erfaringer, som gik ud paa, at man godt kunde lukke Butikkerne noget tidligere, end Tilfældet havde været forud for 1914, bevirkede da, at der i Rigsdagen blev Enighed om at fastsætte en Lukketid i Overensstemmelse med den, som var gældende under den midlertidige Lovgivning. Det var ikke uden Besvær, man fik alle de Bestemmelser, her er Tale om, samlet i en Lov, fordi der var saa mange Interesser at tage i Betragtning. Alligevel lykkedes det i Sommeren 1922 at faa gennemført en Lov om Lukketid for Butikker og Lagre. Alle-rede i Samlingen derefter, 1922—23, fremsatte den daværende Indenrigsminister imidlertid her i Tinget et Forslag til Lov om Tillæg til denne Lov, hvilket Forslag henvisstes til et Udvalg, som dog ikke blev færdigt med sit Arbejde, men afgav en Beretning. Det er der ogsaa henvist til i Bemærkningerne til det nærværende Lovforslag, men jeg vil dog gerne gøre opmærksom paa, at saavel Beretningen som dette, at Udvalget ikke tilendebragte sit Arbejde, var Udtryk for, at der ikke i Udvalget var Stemning for, at der saa kort Tid efter skulde gennemføres Forandringer i Loven. Den daværende Indenrigsminister — denne Sag henhørte den Gang under Indenrigsministeriet — forstod ogsaa meget godt dette, idet han ikke i den paafølgende Samling paa ny fremsatte Forslaget, der heller ikke har været fremsat i sidste Samling. Men nu har altsaa den højtærede Socialminister ment, Tidspunktet var inde til at tage det op igen tillige med en Tilføjelse vedrørende Blomsterhandlernes Forhold.

Forslaget omhandler 3 Ting: Spørgsmaalet om at give Auktionslokaler Ret til at holde aabent om Søndagen, Spørgsmaalet om at give Kunststillinger, der afholdes i Butikker, Ret til at holde aabent om Søndagen og Spørgsmaalet om at give Blomsterhandlere i Nærheden af Indgangen til en Kirkegaard eller et Sygehus — det er altsaa en Udvidelse — Ret til at holde aabent om Søndagen, hvortil slutter sig Spørgsmaalet om at give Ret til Gadehandel med Blomster udenfor Kirkegaard og Sygehus.

Angaaende det første Spørgsmaal, Auktionslokalerne, er der henvist til, at de foreslaaede Bestemmelser vil være i Publikums Interesse. Det er jeg nu ikke saa